

## 9. ชื่อเรื่อง คำยืมภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีในภาษาไทยถิ่น 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ผู้แต่ง สุภา วัชรสุขุม

สถานที่พิมพ์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ปี พ.ศ. 2534

ชนิดเอกสาร วิทยานิพนธ์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะนำคำที่อยู่ในข่ายสงสัยว่าเป็นคำยืมภาษามลายู ซึ่งรวบรวมมาจากเอกสารต่างๆ จำนวน 643 คำ มาวิเคราะห์หาคำใดเป็นคำที่ยืมมาจากภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี คำใดเป็นคำที่ใช้ร่วมกันระหว่างภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีกับภาษาไทยถิ่น 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (นราธิวาส ยะลา ปัตตานี) และได้ศึกษาว่าในการใช้คำยืมและคำที่ใช้ร่วมกันนั้นมีการปรับการออกเสียงให้เข้ากับระบบเสียงของภาษาไทยหรือไม่ อย่างไร รวมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงรูปคำและความหมายของคำเหล่านั้นหรือไม่ อย่างไร ตลอดจนศึกษาความหนาแน่นของการใช้คำเหล่านี้ในพื้นที่ของภาษาไทยถิ่น 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และในพื้นที่ของภาษาไทยถิ่นใต้ทั่วไป โดยใช้หลักเกณฑ์และทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า คำที่อยู่ในข่ายสงสัยจำนวน 643 คำ เป็นคำที่มีอยู่ในปัจจุบันในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี 400 หน่วยย่อย เป็นคำที่ยืมมาจากภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี 352 หน่วยย่อย คำที่ใช้ร่วมกันระหว่างภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีกับภาษาไทยถิ่น 3 จังหวัดภาคใต้ 48 หน่วยย่อย เสียงปฏิภาคในคำยืมและคำที่ใช้ร่วมกันนั้นพบว่า ไม่ว่าจะเป็นเสียงพยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย หรือสระท้ายคำ ถ้าในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีมีหน่วยเสียงตรงกับหน่วยเสียงในภาษาไทย เสียงปฏิภาคจะตรงกันเป็นส่วนใหญ่ จะเปลี่ยนแปลงไปบ้างในบางคำก็จะเป็นการเปลี่ยนแปลงแบบไม่มีเงื่อนไข ถ้าหน่วยเสียงใดของภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีไม่มีภาษาไทย คำยืมและคำที่ใช้ร่วมกันในภาษาไทยถิ่น 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จะออกเสียงให้ใกล้เคียงกับหน่วยเสียงภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี หน่วยเสียง/ɟ/ ในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีมีอิทธิพลต่อคนไทยถิ่น 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มาก คนไทยเหล่านี้สามารถออกเสียงคำที่มีหน่วยเสียง /ɟ/ ได้อย่างชัดเจน เสียง /x/ ในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีจะตรงกับเสียง /r/ ในภาษาไทยเสมอ ซึ่งเป็นเพราะอิทธิพลของภาษาเขียน ในการใช้คำยืมและคำที่ใช้ร่วมกันของคนไทยถิ่น 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น ส่วนใหญ่รูปคำจะตรงกับรูปคำในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี แต่มีอยู่จำนวนหนึ่งที่มีการเปลี่ยนรูปคำไปบ้าง เช่น มีการรวบพยางค์จากคำที่มี 2 พยางค์ในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีเป็นคำที่มีเสียงควบกล้ำในภาษาไทย มีการลดพยางค์จากภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี มีการเพิ่มพยางค์จากภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี และมีการสับลำดับคำ ในด้านความหมายของคำนั้น คำยืมและคำที่ใช้ร่วมกันส่วนใหญ่ความหมายในภาษาไทยจะตรงกับความหมายในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี แต่มีอยู่จำนวนหนึ่งที่มีความแตกต่างทางความหมาย ซึ่งมีทั้งความหมายแคบเข้า ความหมายกว้างออก และความหมายย้ายที่ในการศึกษาความหนาแน่นของการใช้คำยืมและคำที่ใช้ร่วมกันพบว่า พื้นที่ของภาษาไทยถิ่นพิเทน มีการใช้คำยืมและคำที่ใช้ร่วมกันเหล่านี้ถึง 97% พื้นที่ของภาษาไทยถิ่นสายบุรีใช้

94% พื้นที่ของภาษาไทยถิ่นตากใบใช้ 78.25% พื้นที่ของภาษาไทยถิ่นปัตตานีใช้ 77.25% พื้นที่ของ  
ภาษาไทยถิ่นยะลาใช้ 75.75% และพื้นที่ของภาษาไทยถิ่นใต้ทั่วไปใช้ 69%